

OŠ Cirila Kosmača Piran

**UNESCO CAMP
DUNAHARASZTI
MADŽARSKA**

9. - 15. 5. 2010

Piran, maj 2010
UVOD

S srednjo šolo **BAKTAY ERVIN GIMNAZIUM** iz Dunaharastzija na Madžarskem sodelujemo že vrsto let. Spoznali smo se leta 1996 na svetovnem UNESCO srečanju v Dubrovniku, kasneje pa smo pod okriljem UNESCA sodelovali še v Karlskroni na Švedskem in v Bratislavi na Slovaškem.

Naše sodelovanje tradicionalno vzdržujemo in poglobljamo. Vsako leto se madžarski učenci in njihovi mentorji udeležujejo našega **septembrskega mednarodnega tabora**, mi pa jih obiščemo in sodelujemo na njihovem **mednarodnem taboru v maju**.

Med **prvomajskimi počitnicami 2008** smo v okviru poučne ekskurzije učenci in učitelji naše šole obiskali in spoznali znamenitosti Madžarske.

S šolami iz **Avstrije, Madžarske in Finske** smo sodelovali tudi v projektu Comenius, ki smo ga zaključili letos februarja na Finskem.

Tatjana Uršič

PONEDELJEK, 10. 5. 2010

Prvi dan po prihodu, smo se vse tri delegacije (Srbija, Slovenija in Finska) zbrale v gimnaziji Baktay Ervin, kjer smo na kratko predstavili našo šolo in kraj. Popoldne smo pomagali pri postavljanju šotora in miz za zabavo. Predstavili so nam nemško manjšino, ki živi v Dunaharasttiju že stoletja. Uživali smo tudi v njihovi tipični hrani, ki so nam jo ponudili. Seveda, pa smo uživali tudi v odlični družbi.

Tamara Mihalič, 9.b

TOREK 11 .5. 2010

Zjutraj smo se zbudili, ter se z našimi gostitelji odpravili v šolo. Pred šolo nas je pričakal avtobus. Skupaj s finsko, italjansko in madžarsko delegacijo, ter učitelji smo se odpeljali proti Budimpešti. Ustavili smo se na trgu herojev. Tu smo se po svojih najboljših močeh trudili narediti dobre posnetke, da bi jih lahko zadnji dan pokazali na razstavi. Nato smo se spet usedli na avtobus in se skozi mesto odpravili proti mestu SantAndre. Na poti smo se zelo zabavali, saj so bili naši gostitelji in drugi gostje zelo prijazni. Kmalu smo prišli v SantAndre. Učitelji in učiteljice so se odločili, da nas bodo pustili naj si mesto ogledamo sami. Mesto smo si ogledovali kar nekaj časa, saj je za turiste zelo zanimivo. Po približno dveh urah uživanja smo se odpravili nazaj proti avtobusu. Kmalu smo spet sedeli na avtobusu in se s skoraj polnimi spominskimi karticami odpravili proti Višegradu. Kmalu smo zagledali ostanke gradu. Najprej smo se povzpeli po stopnicah in prišli do vhoda. Prispeli smo na razgledno točko in opazovali prelepo okolico. Ogledali smo si tudi muzej v katerem se je našlo veliko zanimivih eksponatov, kot so srednjeveško orožje in voščene lutke, ki prikazujejo življenje na gradu. Proti večeru smo se odpravili še na nekaj zanimivih lokacij. Bili smo tudi na zelo lepi razgledni točki iz katere je bil zelo lep razgled na Budimpešto in parlament. Začelo je močno deževati zato smo se počasi odpravili na suh avtobus in nazaj v svoje madžarske »domove«. Dan je bil enkraten in vsi bi ga z veseljem ponovili.

Vidmar Urška 8.b

ČETRTEK, 13. 5. 2010

Zjutraj smo se ob 9.00 dobili v šoli in pripravili besedilo in slike za petkovo razstavo. Tam smo bili do 12.00, nato pa smo se odpravili na kosilo v šoli. Po kosilu smo imeli nekaj prostega časa, ki smo ga izkoristili za sprehod. Nato smo se odpravili k reki Donavi. Nekaj časa je deževalo vendar nas to ni motilo, ker smo bili v zavetju, kjer smo nestrpno čakali, da se vreme umiri. Takoj ko se je umirilo smo se vkrcali na kanuje in veslali približno eno uro. Uživali smo v veslanju med ločjem, vrbami in račkami, medtem, ko je rahlo rosilo. Ko smo vsi izmučeni prišli nazaj, nas je čakal "gulaž party". Z velikim apetitom smo jedli gulaž in kasneje odšli domov.

Desiree Smrekar, 7.b

PETEK, 14. 5. 2010

Kot vsak dan smo se zbudili, se umili, pojedli in oblekli. V šoli smo se zbrali mi in naši gostitelji ob 9h. Vendar smo se ta dan smo zbrali v galeriji, kjer smo izbrane slike vsakega predstavnika obesili, obesili pa smo tudi slike Pirana, ki sta jih slikala naša učenca. Ob 12h smo odšli peš do šole, v njihovo jedilnico in kosili. Ko smo pojedli smo se vrnil v galerijo kjer so nas pričakali različni in zanimivi modeli letal. Bili smo navdušeni. Ob 13h se je začela predstavitev, kjer so bile tudi kamere, ki so ta dogodek tudi posnele. Predstavitev se je končala ob 14.30 nato pa smo imeli prost čas do 16h. Ko smo si odpočili smo se odpravili v šolo, kjer so nam v telovadnici pripravili polko in razne plesse. Nekaj korakov pa smo si seveda zapomnili. Po tem smo bili v šoli, počeli kar smo hoteli vendar ne dobesečno, saj so nam pripravili tudi razne igre, čajanke, plesse in karaoke. Večina se nas je zadrževala v učilnici karaok. Pili smo topel čaj, jedli, se smejali, peli in se zabavali. Videli pa smo nekaj ljudi, ki so bili oblečeni v viteze, ki so se igrali z mečem, streljali z lokom in drugo. Nato smo se odpravili v restavracijo, kjer smo pili in jedli. Učiteljica Bučko se nam je zahvalila za sodelovanje na Unesco campu in se veselila naslednjega videnja z nami ali drugimi učenci naše šole. Dobili smo tudi darila, ki jih nismo pričakovali. Ob koncu večerje smo se odpravili na sprehod med katerim jih je večina na poti odšla domov. Ostali smo odšli še v manjši park v katerem smo si izmenjali e-pošte, naslove in različno, da bi ostali v kontaktu. V parku smo ostali 20 minut, nato smo se odpravili domov. Mislim, da smo bili vsi utrujeni, zato smo se odpravili spat.

Nikol Stojanović, 7.b

ZAKLJUČEK

Ko prestopiš domače meje, začneš opazovati svet okoli sebe. Primerjaš kulturo svojega in tujega naroda, raziskuješ njihovo zgodovino, opazuješ arhitekturo in okušaš jedi. Učiš se plesati njihovih plesov, peti pesmi in skušaš spregovoriti v njihovem jeziku. Za kratek čas postaneš del njih.

In ko se vrneš domov, jih začneš gledati povsem drugače. Niso več le tuj, nepoznan narod, dobili so novo ime – prijatelji.

Nova spoznanja nas bogatijo in naš pogled zdaj seže dlje – preko meja, ki so jih naša nova prijateljstva zbrisala.

Mojka Mehora Lavrič

